
Utvalg: Landsmøte
Saksnummer: 5 / 24
Sak: Resolusjoner

Resolusjoner til redaksjonskomiteens behandling landsmøtet 2024 - Innstilling

1. Partnerdrap er et alvorlig samfunnsproblem	2
2. Vi må bruke teknologi som PET sammen med KI.....	3
3. Større innsats for undersøkelser av sjeldne jordarter	4
4. Erfaringskonsulenter innen skole, mental helse og rusomsorg.....	5
5. Behov for endret samtykkekompetanse innen rus- og psykiatribehandling	6
6. Kvinnehelse må prioriteres.....	7
7. Et nødvendig forsvarsløft	8
8. Norge må ut av fattigdomsfella	10
9. Støtt ukrainsk fred	12

1. Partnerdrap er et alvorlig samfunnsproblem

Partnerdrapssakene illustrerer et noe naivt system som ofte tar mer hensyn til gjerningsperson enn offer. Under dagens regjering blir i tillegg politiet tappet for ressurser.

I løpet av kort tid har flere såkalte partnerdrap rystet Norge. Disse tragiske dødsfallene kommer ikke ut av det blå. De samme faresignalene preger nesten samtlige saker. Problemet er at de ikke blir tatt alvorlig nok. Siden år 2000 har 186 kvinner og 23 menn blitt drept av sin partner eller ekspartner. Nesten alle slike drap er kjennetegnet av vold i forkant. En fersk kartlegging fra VG avdekker at minst 25 av ofrene hadde eller ba om voldsalarm eller besøksforbud før drapet skjedde.

Politiet har i over ti år vært pålagt å vurdere risiko i alle partnervoldssaker, men dette blir ikke systematisk fulgt opp. Stadig færre anmelder familievold: 3509 saker i 2018 mot ca 3000 i 2022. Avdelingsdirektør i Politidirektoratet (POD), Bjørn Vandvik, har uttalt at kapasitetsmangel og kompetanseutfordringer er årsaker. Gjennomsnittlig har politidistriktene gjort risikovurderinger i 6 av 10 saker, ifølge POD. Det er meget alvorlig.

Riksrevisjonen, partnerdrapsutvalget, barnevoldsutvalget og overvåkningskomiteen GREVIO er blant mange som har uttrykt bekymring for organiseringen og samordningen av arbeidet mot vold og overgrep. Det blir påpekt at styringssignalene og dialogen mellom nivåene er ikke er godt nok samkjørte. De økonomiske virkemidlene på feltet er heller ikke godt nok samordnet, og det har i for liten grad vært jobbet med felles innsatser og tiltak. Dette gir utfordring ute i kommunene, ikke for minst ofrene – i hovedsak utsatte kvinner og barn. Nå er det på høy tid at det lyttes til og tas hensyn til dem.

I Norge lever rundt 750 barn på skjult adresse i, da gjerne i frykt og på flukt fra overgriper. Igjen er det ofrene, som ofte er redde familier, som må innskrenke eget liv og friheter. FrP skjønner godt at dette føles både urettferdig og som en enorm belastning. I tillegg kan man risikere å tvinges til samvær med den som har utsatt en for mishandling. FrP har tatt opp denne problemstillingen med justisministeren for ett år siden, og tok dem nylig opp igjen uten at ministeren kunne love konkrete forslag. Det er i beste fall svakt og i verstefall en grov forsømmelse at man stadig skyver problemer man er kjent med foran seg.

Landsmøtet krever at:

- **Det må bli mer bruk av omvendt voldsalarm.**
- **Brudd på besøksforbud må få strengere konsekvenser.**
- **Strafferammene for vold og trusler må økes.**
- **Politi og krisesentrene må sikres ressurser og mulighet til å jobbe forebyggende.**
- **Kunnskapen om vold i nære relasjoner i offentlige etater som for eksempel barnevern, politi og påtale må styrkes.**
- **Øke arbeidet med vold/æresdrap i innvandremiljøer.**

Redaksjonskomiteens innstilling: Anbefales

2. Vi må bruke teknologi som PET sammen med KI

Norge har et av verdens beste helsevesen, men vi ligger langt bak med å ta i bruk allerede eksisterende teknologi som PET-scan (positron-emisjonstomografi). PET-scanning vil avsløre opphopning av celler i høy aktivitet, slik som kreftceller.

Sammenligner vi oss med vårt naboland Danmark, så ligger vi langt bak. Det er ingen tvil om at teknologi er virkningsfullt. For eksempel vil en ved tidlig bruk av PET-scan kunne unngå unødvendig kirurgi av kreftpasienter, fordi man avdekker eventuell spredning. Behandlingsforløpet blir dermed endret.

Samtidig er mangel på helsepersonell en av de største utfordringene Norge står overfor. Det hjelper lite å bruke mer teknologi som f.eks PET-scan som diagnostisk undersøkelse, hvis en ikke har helsepersonell som kan bruke teknologien og analysere resultatene.

Heldigvis har det skjedd store endringer de siste årene innenfor helsesektoren ved at en blant annet kan bruke kunstig intelligens sammen med teknologien. Forskere har eksempelvis utviklet en metode som gjør at pasienter slipper kontinuerlige blodprøver underveis i en PET-undersøkelse ved hjelp av kunstig intelligens.

Det er mye som skjer på området, og vi må sikre at staten ikke blir en bremsekloss. Staten må være en sterk pådriver for å sikre at vi kan ta i bruk allerede eksisterende teknologi som PET og ny teknologi sammen med kunstig intelligens innen helsesektoren.

Kunstig intelligens (KI) skal ikke erstatte de menneskelige vurderingene eller hendene i helsesektorene, men bidra til å automatisere analyser som kan automatiseres og gi støtte til helsepersonell for at de skal kunne ta gode beslutninger på vegne av pasienter. Noe av dette brukes allerede i dag, hvor de blant annet på sykehusene i Bærum, Drammen og Kongsberg har tatt i bruk kunstig intelligens til å analysere røntgenbilder. Det har resultert i at pasienter får lynkjapt svar på om de har beinbrudd eller ikke. Hvis du ikke har brudd kan du reise hjem, hvis du har brudd sendes du videre til akuttmottaket.

Dette bidrar til bedre pasientsikkerhet og trygghet i ventetiden og tas nå i bruk ved flere sykehus i Norge. Fremskrittspartiet er opptatt av at den utryggheten og ventetiden pasienten opplever ved sykdom, skal gjøres så lite belastende som mulig. Det kan KI bidra til. Derfor tror vi KI kan spille en viktig rolle i fremtiden hvis vi legger til rette for det.

Fremskrittspartiet vil arbeide for å sikre at både eksisterende og ny teknologi sammen med KI blir tatt i bruk i større grad i norsk helsesektor. Vi skal være en pådriver og ikke en bremsekloss for teknologisk utvikling til det beste for pasientene.

Redaksjonskomiteens innstilling: Anbefales

3. Større innsats for undersøkelser av sjeldne jordarter

Fremskrittspartiet vil at det skal etableres en leterefusjonsordning for sjeldne jordarter etter modell fra oljesektoren, eller gjennom et fond hvor det kan søkes midler til risikoavlastning.

Norge som nasjon og verden har et stort behov for sjeldne jordarter i forbindelse med det grønne skiftet. Regjeringen har lagt frem sin Mineralstrategi som ikke inneholder tiltak som gir økt aktivitet for undersøkelser av kjente mineralforekomster i Norge.

Gruveselskaper som ønsker å undersøke og kartlegge områder for å finne ut om det er drivverdige forekomster av mineraler, må gjøre dette uten noen form for risikoavlastning. Det kan være behov for å bore mange hundre dype brønner for å kunne fastslå om forekomster er drivverdige, noe som medfører store kostnader.

På Fensfeltet i Nome kommune i Telemark er det avdekket stort potensial for flere sjeldne jordarter. Ressursene er nå bare grovt kartlagt, og det trengs store midler for å gjennomføre tilstrekkelige prøveboringer for å kunne fastslå om forekomstene er drivverdige.

Fremskrittspartiets landsmøte mener at staten, som har et oljefond som er skapt av nasjonens geologiske ressurser, bør gå sterkere inn i denne sektoren, slik at vi kan høste av andre geologiske ressurser på fastlandet. Dette også for å sikre nasjonal kontroll over viktige mineralressurser, sett i lys av utviklingen for tilgang og kontroll av tilgangen på kritiske innsatsfaktorer i mange markeder.

Gruvedrift har et langt tidsperspektiv fra funn, undersøkelser og kartlegging av ressursen til driftskonsesjon. Dette kan dreie seg om 10 til 15 år.

Fremskrittspartiet mener at Norge som nasjon bør ha en offensiv tilnærming til dette gjennom en risikoavlastningsordning som sikrer at ressurser blir kartlagt.

Dette kan skje ved en leterefusjonsordning etter modell fra oljesektoren, eller gjennom et fond hvor det kan søkes midler fra til risikoavlastning.

Fremskrittspartiets landsmøte ber stortingsgruppen fremme forslag til ordninger som kan bidra til risikoavlastning for leting etter og kartlegging av viktige mineralressurser i Norge.

Redaksjonskomiteens innstilling: Anbefales – et medlem tok dissens

4. Erfaringskonsulenter innen skole, mental helse og rusomsorg

Erfaringskonsulenter bringer med seg unik innsikt og perspektiv basert på egne erfaringer med en bestemt tilstand, situasjon eller utfordring. Dette kan bidra til å gi et mer nyansert bilde av problemene som behandles og øke forståelsen blant fagpersoner og beslutningstakere.

Gjennom sin personlige erfaring kan erfaringskonsulenter bidra til å skape empati og forståelse blant helsepersonell, forskere og andre aktører som arbeider med lignende problemstillinger. Dette kan bidra til å forbedre kommunikasjonen og samarbeidet mellom ulike grupper og øke kvaliteten på tjenestene som tilbys.

Ved å involvere erfaringskonsulenter i planlegging, utforming og evaluering av tjenester, kan man sikre at disse bedre samsvarer med behovene og ønskene til brukerne. Dette kan føre til mer tilpassede og effektive tjenester som bedre møter brukernes behov og forventninger.

Erfaringskonsulenter kan bidra til å redusere stigma knyttet til visse tilstander eller utfordringer ved å dele sine personlige historier og erfaringer. Dette kan bidra til å fremme åpenhet, aksept og inkludering i samfunnet.

Samlet sett spiller erfaringskonsulenter en viktig rolle i å fremme brukermedvirkning, forbedre kvaliteten på tjenestene som tilbys, og redusere stigma knyttet til visse helsemessige eller sosiale forhold. Deres unike perspektiv og innsikt kan bidra til å styrke både individuelle opplevelser og samfunnsmessige endringer.

Fremskrittspartiet vil:

- **Tilrettelegge for erfaringskonsulenter i skole og helsesektoren, samt rusomsorgen**

Redaksjonskomiteens innstilling: Anbefales

5. Behov for endret samtykkekompetanse innen rus- og psykiatribehandling

Med dagens lovverk er det svært vanskelig å ta i bruk tvangsmidler innen rus- og psykiatribehandling. Det er nå på tide at lovverket endres, slik at tvangsmidler lettere kan iverksettes når faglige råd anbefaler dette.

Vi har de siste årene sett mange eksempler på at psykisk syke personer og rusavhengige ikke får den hjelpen de trenger. Konsekvensen av dette er i alt for mange tilfeller at disse personene skader seg selv eller andre, tar sitt eget liv eller dør av overdose mens de venter på å få hjelp.

I de verste tilfellene har psykisk syke personer begått drap, etter at de først har vært forsøkt tvangsinnlagt, men deretter sluppet ut igjen med begrunnelsen at de regnes for å være «samtykkekompetent».

Mange pasienter har gode perioder der de selv ber om innleggelse, men så fort de blir sykere, ber de selv om å bli utskrevet. Det er nettopp i slike tilfeller at det burde vært lettere å ta i bruk tvangsinnleggelse.

Dette forslaget handler ikke om å begrense friske enkeltmenneskers frihet, men å hjelpe syke mennesker som ikke er i stand til å tenke rasjonelt og ta avgjørelser på egne vegne.

Fremskrittspartiet vil:

- **Endre lovverket, slik at det blir lettere for fagpersoner å ta i bruk tvangsmidler innen rus- og psykiatribehandling, i de tilfeller der pasienten er for syk til å ta egne rasjonelle valg.**

Redaksjonskomiteens innstilling: Anbefales

6. Kvinnehelse må prioriteres

Kvinner er underrepresentert i klinisk forskning, og kunnskapen om kvinnesykdommer er mangelfull i Norge. Dette gjør at mange kvinner ikke får den hjelpen de trenger når de trenger den, og for mange tar det flere år før de i det hele tatt får rett diagnose. Det er derfor behov for økt forskningen på kvinnesykdommer slik at kunnskapen og kliniske behandling knyttet til denne typen sykdommer styrkes i helsevesenet.

Behandlingskapasitet på flere kvinnerelaterte sykdommer, slik som endometriose, adenomyose og lipødem, er også for lavt i Norge. Ventetiden for behandling for endometriose, som er en svært smertefull sykdom, er opp til to år. Dette medfører at mange ser seg nødt til å betale av egen lomme for å få operasjon hos private helseklinikker. Behandlingstilbudet varierer fra kommune til kommune, og fra helseforetak til helseforetak. Behandlingskapasiteten og tilbudet må derfor styrkes, slik at kvinner får rask og god behandling uavhengig av hvor i landet de bor.

Eliminere HPV og livmorhalskreft raskere

Nesten alle tilfeller (99%) av livmorhalskreft skyldes viruset HPV. Heldigvis går HPV-infeksjon som regel over av seg selv, men noen få typer kan ligge sovende eller føre til celleforandring som kan utvikle seg til kreft.

Ved å ta livmorhalsprøve kan celleforandringer oppdages og behandles, og risikoen for å få livmorhalskreft reduseres. Tre av fire som dør av livmorhalskreft i dag er kvinner som ikke går til screening. Norge har satt som mål å utrydde kreftformen innen 2039.

I Sverige og Danmark, som har vaksinert mot HPV bredt til jenter på 12 år og eldre fra 2008, har de hatt en kraftig nedgang i livmorhalskreft hos kvinner 20-29 år fra rundt 2014. I Norge har det vært en økning i tilsvarende periode. Dette kan ikke vi være bekjent av. Norge må være like ambisiøse, og utrydde denne kreftformen mye tidligere enn 2039.

Gentest for kvinner med brystkreft.

Hvert år får over 4000 kvinner brystkreft. Cirka 1300 av disse har en type brystkreft, som innebærer at legene må ta en vurdering på om de trenger cellegift etter operasjon eller ikke.

Det har nylig kommet en gentest som kan gi svar på om cellegift vil fungere. FrP vil at kvinner som har brystkreft skal få muligheten til å kunne få denne testen i Norge.

Fremskrittspartiet vil:

- **Styrke forskning på kvinnesykdommer**
- **Prioritere arbeidet med å sikre gode helsetjenester til pasienter med kvinnerelaterte sykdommer i hele landet**
- **Styrke behandlingskapasiteten knyttet til kvinnerelaterte sykdommer**
- **Styrke kunnskapen om kvinnesykdommer hos medisinsk personell, både i utdanning og etterutdanning**
- **Intensivere screeningprogrammet slik at kvinner regelmessig blir innkalt til rutinekontroll**
- **Tilby en større del av befolkningen, opp til 30 år, vaksine mot HPV-viruset.**
- **Tilby kvinner med brystkreft gentest om cellegift vil fungere.**

Redaksjonskomiteens innstilling: **Anbefales**

7. Et nødvendig forsvarsløft

Forslagsstiller: Redaksjonskomiteen

Dagens sikkerhetspolitiske situasjon er mer alvorlig enn noen gang etter andre verdenskrig. For Norge innebærer Russlands ulovlige krig mot Ukraina at vi må styrke vårt eget forsvar og bygge videre på samarbeidet i NATO.

Forsvaret har igjennom mange år vært underfinansiert. Det har medført at Forsvarets ressurser er begrenset og robustheten svært lav.

Regjeringen har fremlagt et forslag til ny Langtidsplan for Forsvaret. Forslaget er ambisiøst, og inneholder reelle løft for en rekke kapasiteter i Forsvaret. Selv om regjeringen i den fremlagte planen styrker nær sagt alle aspekter av Forsvaret, er det områder der det bør satses mer.

Langtidsplanen legger opp til oppbygging av en helt ny fartøystruktur i Sjøforsvaret. Dette vil bli den mest kostbare delen av langtidsplanen. Regjeringen foreslår å tilføre en ekstra ubåt sett i forhold til de kontrakter som allerede er inngått, slik at antallet blir totalt 5. Ubåt er det mest effektive avskrekkesinstrumentet til havs. For å sikre mest mulig operasjonell tid i våre havområder, er det hensiktsmessig å tilføre ytterligere en ubåt, slik at det blir totalt 6 ubåter.

Luftvern er helt essensielt i en moderne krig og konflikt. Erfaringene fra Ukraina viser dette med tydelighet. Med regjeringens forslag, vil det ikke være kapasitet til å beskytte et tilstrekkelig antall kritiske objekter både militære og sivile.

NASAMS er et norskutviklet luftvernsystem med midlere rekkevidde som egner seg svært godt til beskyttelse mot en rekke missiler og andre trusler fra luften. Systemet har vist seg svært effektivt i Ukraina og vil kunne gi god beskyttelse av flyplasser og andre viktige områder. Ved å tilføre ytterligere to systemer vil kapasiteten bli betydelig styrket for å beskytte kritiske områder og objekter.

Langtrekkende luftvern har kapasitet til å ta ut ballistiske missiler med kort rekkevidde. Dette er svært kostbare og avanserte systemer. Regjeringen foreslår å anskaffe ett system. Med de truslene Norge står overfor ved en eventuell konfrontasjon med Russland, er langtrekkende luftvern helt nødvendig. Fremskrittspartiet ønsker å anskaffe ytterligere et system, slik at kapasiteten økes til å beskytte betydelig større geografiske områder.

Regjeringen foreslår å tilføre Heimevernet mer personell og materiell. Det tilføres flere innsatsstyrker, men det er fortsatt områder hvor det er objekter og aktivitet som skulle tilsi at det burde være etablert innsatsstyrke. Det bør etableres ytterligere en innsatsgruppe for ivaretagelse av viktige objekter i maritimt miljø.

For å sikre at en ny Langtidsplan blir overholdt av kommende regjeringer gjennom 12-års perioden, er det viktig med et så bredt forlik som mulig. Fremskrittspartiet vil være konstruktive i forhandlingene for å bidra til gode og forpliktende løsninger som bidrar til reell styrking av Norges forsvar og beredskap.

Den kommende langtidsplanen er helt avhengig av finansiering over tid. Det er nødvendig å forplikte kommende storting til å finansiere planen som vedtas. Utdragingen ved tidligere vedtatte planer, er at de ikke har blitt finansiert i henhold til vedtatt struktur og aktivitet. Spesielt har kostnadsvekst medført kutt i aktivitet og anskaffelser. Det har ført til at planene ikke ble innfridd og Forsvaret holdt vedtatt nivå. Den kommende planen må finansieres fullt ut selv med uforutsett kostnadsvekst.

Forsvarsløftet blir svært kostbart, men Norge må sikre et tilstrekkelig sterkt forsvar, i tråd med forsvarssjefens og NATOs anbefalinger. Vi må være villige til å prioritere, og om nødvendig bruke mer «oljepenger», for å sikre fred og frihet.

Vedtak

Landsmøtet ber stortingsgruppen i forhandlingene jobbe for å styrke Forsvaret, i tråd med forsvarssjefens anbefalinger, Forsvaret må styrkes utover det fremlagte forslaget til langtidsplan med prioritet på å anskaffe en ekstra ubåt, to NASAMS systemer, ett langtrekkende luftvernssystem og en ekstra innsatstyrke i Heimevernet.

Stortingsgruppen bes jobbe for å sikre forpliktende finansiering for hele planperioden og om nødvendig sikre finansiering ved bruk av «oljepenger».

8. Norge må ut av fattigdomsfella

Forslagsstiller: Redaksjonskomiteen

Med gode intensjoner har det i Norge blitt ført en politikk som er ment for å hjelpe de svakeste, men som har fått motsatt effekt. Andelen barn som lever i lavinntektsfamilier har økt dramatisk siden 2005. Den norske modellen har blitt en fattigdomsfelle for mange, selv om intensjonen er å løfte dem ut av fattigdom.

Den ferske rapporten «Barn i lavinntektshusholdninger i Norden 2005-2020» fra Statistisk Sentralbyrå (SSB) som har sett på utviklingen i lavinntektsfamilier i Norge, Sverige, Danmark og Finland har interessante funn. Forskerne bak rapporten peker på at Norge og Sverige har hatt en stor økning i barn som lever i lavinntektsfamilier som følge av høy innvandring. Finland og Danmark har hatt lavere innvandring og ingen merkbar økning i fattigdom. I tillegg viser rapporten at Danmark og Finland i større grad klarer å løfte folk ut av fattigdom ved at en langt større andel av de fattige har sin hovedinntekt fra arbeid, og ikke fra offentlige støtteordninger. Dette kan indikere at våre rause støtteordninger ikke nødvendigvis hjelper de svakeste, men tvert imot holder de borte fra arbeidslivet.

I SSB-rapporten står det følgende om forskjellene i arbeidsdeltagelse blant lavinntektsfamilier i Norge, Sverige, Finland og Danmark: «*Noe av forklaringen på hvorfor lavinntektsandelene blant barn i Norden utviklet seg ulikt, skyldes foreldrenes yrkesaktivitet. Blant barnefamilier i nederste inntektskvintil ble det klart færre yrkesaktive foreldre i Sverige og Norge mellom 2005 og 2020, mens denne andelen var stabil eller økende i Finland og Danmark*».

Rapporten har også sett nærmere på inntektssiden blant lavinntektsfamilier: «*Vi ser det samme mønsteret når det gjelder inntektssammensetningen. Mens lønnsinntekt ble en stadig viktigere husholdningsinntekt for barn nederst i fordelingen i både Danmark og Finland, fikk inntekt fra arbeid klart mindre betydning i Sverige i samme periode. I stedet utgjorde overføringer en stadig større andel av den samlede husholdningsinntekten. Det samme skjer i Norge i slutten av perioden. Siden tilknytning til arbeidsmarkedet er en såpass sentral faktor når det gjelder risiko for å tilhøre lavinnteksgruppen, forklarer denne utviklingen trolig mye av de observerte forskjellene vi ser i lavinntekt blant barn i Norden.*»

Blant de foreldrene med lavest inntekt i Norge, er det over dobbelt så mange uføre som i Danmark og Finland, og nesten tre ganger så mange som i Sverige. Det er vanskelig å finne logiske grunner til at så mange flere er uføre i denne gruppen i Norge, enn i våre naboland.

Arbeid er veien ut av fattigdom. I Norge har debatten i alt for lang tid handlet om hvordan man kan øke støtteordningene eller hvordan man kan innføre nye, mens den burde handlet om hvordan man for folk bort fra støtteordninger og inn i lønnet arbeid. Venstresiden har vært opptatt med å diskutere om arbeidslinjen bør skrotes. Arbeids- og sosialministeren var ute i Aftenposten 8. april og mente flere måtte ut i arbeid og at arbeidslinja ligger fast, men ingen konkrete tiltak har kommet.

Dagens politiske situasjon og gjeldene trusselbilde tilsier at vi må bruke mye større ressurser på forsvar, politi, sikkerhet, helse og omsorg. Dette vil kreve betydelige ressurser og tydelige prioriteringer. Den beste måten å kutte statlige utgifter og øke inntektene er å få flere i arbeid. Dette vil ha en dobbel positiv økonomisk effekt ved at folk går fra å være en utgiftspost, til en inntektskilde for staten. I tillegg vil det ha svært mye å si for de som lever i vedvarende lavinntekt.

Passivt mottak av overføringer er usunt for både staten og den enkelte. Fine ord om arbeidslinjen må følges opp med handling. Da Drammen kommune som første kommune innførte aktivitetsplikt for

sosialhjelpsmottagere i 2013, forsvant nesten halvparten av de unge sosialhjelpsmottagerne på kort tid. De som egentlig hadde noe annet de kunne gjøre, gjorde det. De som virkelig trengte sosialhjelp, fikk et meningsfullt aktivitetstilbud. Svært mange av de unge brukerne kom etter hvert i utdanning eller arbeid, og flere takket kommunen for «dyttet i ryggen» som kommunen ga. Senere ble aktivitetsplikt for unge sosialhjelpsmottagere en nasjonal ordning. Dette er et godt eksempel på å styrke arbeidslinja i praksis, og som venstresiden kjempet mot.

Slike tiltak bør må vi ha flere av. Dersom det offentlige stiller opp med tjenester og støtteordninger for innbyggerne, er det rett og rimelig at det kreves noe tilbake for å unngå passive mottagere av støtteordninger.

For at flere med lav inntekt skal komme seg ut i arbeid og bli selvhjulpne, må det alltid lønne seg å jobbe fremfor å leve på støtteordninger. I noen tilfeller kan man risikere å gå ned i inntekt dersom man lever på offentlige overføringer og begynner å jobbe. Dette kan tyde på at både støtteordningene er for rause og at man mister uforholdsmessig mye av støtten dersom man får egen inntekt i tillegg. Slike effekter viser at systemet er feil innrettet. Ordninger som skulle være et springbrett ut i arbeidslivet, er for mange blitt et fluepapir de sitter fast i.

Landsmøtet vil:

- **Stille aktivitetsplikt til alle sosialhjelpsmottagere i arbeidsfør alder.**
- **Innføre aktivitetsplikt til flere offentlige tjenester, ytelser og støtteordninger, for eksempel ved gratis barnehageplass og bostøtte.**
- **Utrede maksimalt tak for hvor mye en kan motta i offentlige støtteordninger.**
- **Innføre nye kriterier for uføretrygd og at det som hovedregel skal være jevnlig behovsprøving og kontroller dersom det har blitt innvilget. Hovedregelen må være at ingen under 40 år skal bli varig ufør.**
- **Gjøre det mer lønnsomt å være i arbeid ved å redusere skatter og avgifter, og øke personfradraget i inntektskatten.**
- **Gi flere muligheter til å komme ut i arbeid ved å gi økt mulighet til midlertidige ansettelser.**
- **Innrette nivået på støtteordningene slik at man alltid skal gå opp i inntekt om man begynner å jobbe.**

9. Støtt ukrainsk fred

Forslagsstiller: Redaksjonskomiteen

Fremskrittspartiets Landsmøte mener det er åpenbart at vår frihet er avhengig av Ukrainas fremgang og seier i krigen mot Russland.

Norge står nå ovenfor et helt annet Europa og russisk nabo enn vi gjorde for noen år siden. Russlands aggresjon må stoppes før flere land risikerer samme behandling som Ukraina. Krigen i Ukraina er nå ikke bare en konflikt mellom to land, men i realiteten en konflikt hvis utfall vil sette rammen for hvilken sikkerhet og hvilket Europa vi skal leve i.

Russlands fremgang skyldes ikke russisk dyktighet eller en overlegen motstander, men mangel på artilleri og andre kapasiteter på ukrainsk side som kunne vært gitt. Norge er i en unik situasjon og kan bidra langt mer økonomisk enn det vi gjør i dag. Fremskrittspartiet vil derfor legge til rette for økt bruk av vår formue for å sikre mer ammunisjon og materiell til Ukrainas frihetskamp.

Regjeringen har sammen med stortinget etablert Nansen-programmet. Alle partiene på stortinget støtter dette programmet. Fremskrittspartiet ønsker å styrke programmet ytterligere, for å sikre Ukraina mer hjelp i sin forsvarskamp.

Nansen-programmets mål må være innrettet fleksibelt med hensyn til når midler kan disponeres i løpet av femårsperioden, slik at forsvarskampen blir prioritert.

Det er ingen rom for en gjentakelse av Chamberlains 'peace for our time'.

Fremskrittspartiets landsmøte mener derfor:

- **Bidrag til Ukrainas frihetskamp skal ikke medtas når Forsvarets andel av BNP beregnes.**
- **Norge bør øke størrelsen på det militære bidraget i Nansen-programmet.**